

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Urto/3/2012                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 9012899578                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 03.10.2012                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Pavol Toman              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2012:9012899578.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. októbra 2012, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v konaní o uznanie cudzieho rozhodnutia, prerokoval odvolanie vyžiadanej osoby M. O. , proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, z 4. júla 2012, sp. zn. 2 Ntc/6/2012, a rozhodol

### rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie vyžiadanej osoby M. O. sa z a m i e t a .

### Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 4. júla 2012, sp. zn. 2 Ntc 6/2012, podľa § 15 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. rozhodol o uznaní rozsudku Krajského súdu Wels, sp. zn. 11 Hv 63/11w, zo dňa 17. októbra 2011, ktorým bol M. O., nar. XX. Y. XXXX v K., občan Slovenskej republiky uznaný vinným zo spáchania zločinu profesionálneho podvodu podľa § 12, § 146, § 148 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky (v bode A.), prečinu prania špinavých peňazí podľa § 12, § 165 ods. 1, ods. 2 Trestného zákonníka Rakúskej republiky (v bode B.), zločinu ťažkej krádeže vlámaním ako účastník podľa § 13, § 127, § 128 ods. 2, § 129 č.1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky (v bode C.) a prečinu trvalého odňatia predmetov podľa § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákonníka Rakúskej republiky (v bode D.) a bol mu za to uložený trest odňatia slobody na tri roky.

Krajský súd zároveň rozhodol o zaradení odsúdeného na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený M. O.. Podstata dôvodov jeho odvolania spočívala v tom, že sa domáhal prehodnotenia výšky uloženého trestu. Argumentoval tým, že jeho konanie (v bode A.) rozsudku súdu Rakúskej republiky podľa slovenských zákonných predpisov s poukazom na výšku spôsobenej škody by bolo kvalifikované len ako priestupok. Dôvodil tiež, že nie je pravdou, že by sa dopustil odcudzenia motorového vozidla (v bode B.) a vo vzťahu ku skutku (v bode C.) nie je pravdou, že by sa zúčastnil krádeže bankomatu, on len na tento účel poskytol motorové

vozidlo za finančnú odmenu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu o uznanie a výkon citovaného rozhodnutia, po písomnom vyjadrení prokurátora rozhodol v zákonnej lehote o predmetnej otázke na neverejnom zasadnutí Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný. Postupoval tak na podklade predloženého procesného spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy a pretože dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 zákona rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

K odvolacím námietkam odsúdeného možno len uviesť, že boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky vyhodnotené ako nedôvodné, nakoľko rozhodnutie súdu o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia má svoj presný procesný postup a vyžaduje splnenie určitých materiálnych podmienok, predovšetkým podľa § 15 a nasl. zákona č. 549/2011 o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov.

Ustanovenie § 16 ods. 1 písm. a/ až l/, ods. 2 zák. č. 549/2011 Z.z. vymedzuje dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia a v prípade, ak súd nezistil takéto dôvody na jeho odmietnutie a výkon, rozhodne o uznaní rozhodnutia a súčasne aj o tom, že sa rozhodnutie vykoná (§ 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z.).

Z citovaných ustanovení uvedenej zákonnej normy vyplýva, že prvostupňový súd, v prípade štátneho občana Slovenskej republiky odsúdeného na trest odňatia slobody v niektorom z členských štátov Európskej únie, za predpokladu splnenia zákonných podmienok ustanovení § 15 a § 16 nemôže konať inak, než na základe návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (spolu s osvedčením čl. 5 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV, z 27. novembra 2008), cudzie rozhodnutie uznať.

Z pohľadu vyššie uvedeného sú odvolacie námietky odsúdeného M. O. irelevantné a ako také ich odvolací súd nemohol akceptovať. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho odvolanie zamietol ako nedôvodné.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.